CONSIDERAȚII PRIVIND TERMINOLOGIA ACTUALĂ A ȘTIINȚELOR EDUCAȚIEI

INGA DRUȚĂ
Institutul de Filologie al Academiei de Ştiinţe a Moldovei
Chişinău

„Limbajul pedagogic suferă de lipsuri endemice, care îl împiedică să-şi realizeze pe deplin funcţiile de cunoaştere, de comunicare, precum şi funcţiile practic-operaţionale. Cel care deschide o lucrare de pedagogie poate întâmpina dificultăţi neaşteptate. Îl derutează ambiguitatea unor termeni, invenţiile verbale fără conţinut ideatic, exprimările confuze, stufoase, redundante peste măsură. Concepte bine cunoscute nu mai pot fi recunoscute, fiindcă şi-au schimbat denumirea…”, afirmă cu amărăciune Mircea Ştefan, autorul unui *Lexicon pedagogic* (Bucureşti, 2006), în prefaţa lucrării.

Mai mulţi pedagogi importanţi ai contemporaneităţii au deplâns situaţia terminologiei ştiinţelor educaţiei. Este o „junglă terminologică” (W.J. Porham). „O mare confuzie domneşte în domeniul ştiinţelor educaţiei”, constată G. Mialaret, iar G. Kneller, în cartea sa *Logica şi limbajul educaţiei*, semnala că „diferiţi pedagogi utilizează adesea acelaşi concept, aplicându-l unor lucruri deosebite” (apud *Lex. ped.* 2006, p. 2). Un limbaj riguros în pedagogie este extrem de important, întrucât carenţele terminologiei pedagogice constituie o piedică în însuşirea ştiinţelor educaţiei şi în practicarea activităţii educative. Pe lângă un patrimoniu de bază, mereu necesar, limbajul pedagogic evoluează în raport cu dezvoltarea teoriei şi practicii educaţionale. Mutaţiile de conţinut sunt însoţite de mutaţii terminologice. Astăzi, în vremuri de reformă, codul verbal al pedagogiei încearcă să se acomodeze noilor realităţi ale învăţământului, iar clarificările conceptuale se realizează graţie consensului între specialişti. Un efect al consensului este *Thesaurus*-ul educaţiei, conceput şi publicat de UNESCO (în limba engleză), lucrare în care mulţi termeni derutanţi îşi câştigă claritatea şi buna delimitare (http://www.ibe.unesco.org/en/services/online-materials/publications/ibe-education-thesaurus.html).

În ultimele două-trei decenii, teoria educaţională a cunoscut „cutremure” conceptuale profunde, iar acestea se reflectă în vocabularul ştiinţelor educaţiei. Vom ilustra afirmaţia analizând sub aspect terminologic un dicţionar specializat (*Lexicon*

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)

pedagogic), o lucrare „revoluţionară" din domeniu, şi documente recente vizând educaţia în societatea actuală.

Probabil, cea mai semnificativă schimbare în gândirea pedagogică modernă este saltul de la *învăţământul reproductiv* la *învăţământul formativ*, centrat pe elev, şi de la *didactica tradiţională* la *didactica funcţională*. Impactul noilor viziuni a generat o schimbare de paradigmă în pedagogie, vizibilă şi la nivel terminologic: *alternative educaţionale, arie curriculară, cicluri curriculare, dezvoltare curriculară, echilibru curricular, bancă de obiective, câmp educaţional, demers didactic personalizat, competenţe, performanţe, descriptori de performanţă, design al instruirii, dimensiunea europeană a educaţiei, didactică incitativă, ecologie educaţională, empatie educaţională, enculturare, anxietate şcolară, fobii şcolare, incluziune, instruire interactivă, interfaţă profesor – clasă, învăţare anticipativă, învăţare autodirijată, învăţare prin descoperire, învăţământ integrat, învăţământ modular, învăţământ virtual, manuale alternative, manuale electronice, negociere didactică, tranzacţie educaţională, piaţă educaţională de formare continuă, pluralism educaţional, şcoala şanselor egale, şcoală incluzivă, şcoală integrată, cyberpedagogie* etc. (*Lex. ped.* 2006). O serie de calificative noi sunt ataşate unor termeni tradiţionali cum ar fi *educaţie* sau *pedagogie*: *educaţie pentru comunicare, educaţie comunitară, educaţie pentru dezvoltare, educaţie extracurriculară, educaţie fiscală, educaţie funcţională, educaţie globală, educaţie holistică, educaţie incluzivă, educaţie integrată, educaţie iterativă, educaţie în spiritul toleranţei, educaţie inteculturală, educaţie virtuală*; *pedagogia acţiunii, pedagogia colaborării, pedagogia proiectelor, pedagogia succesului, pedagogia valorilor, pedagogie corectivă, pedagogie suportivă, pedagogie transformaţională* ş.a. (*Lex. ped.* 2006).

Termenul *curriculum* (lat., engl.), care a produs iniţial nedumeriri şi discuţii sau chiar rezistenţă, venind să înlocuiască termenul tradiţional *programă şcolară*, a dezvoltat o paradigmă numeroasă prin precizarea tipurilor noi de *curriculum*: *curriculum aprofundat, curriculum ascuns, curriculum corelat, curriculum la decizia şcolii, curriculum diferenţiat, curriculum extins, curriculum formal, curriculum implicit, curriculum integrat, curriculum-nucleu, curriculum personalizat, curriculum specializat, curriculum virtual*.

Avalanşa de termeni străini este determinată de internaţionalizarea învăţământului. Deşi transferul de termeni este un fenomen natural, constatăm că s-au introdus şi termeni pentru care s-ar fi găsit un echivalent în limba română. Astfel, anglicismul *training* vine să înlocuiască termenul mai cunoscut *seminar, skill* (engl.) – pe *abilitate* (fr., lat.). Unii termeni circulă în ambele variante, termenul originar englez şi cel românesc: *core curriculum – curriculum-nucleu*; *creative writing – scriere creativă*; *team-teaching – metoda de predare în echipă*; *e-le@rning* (*e-school*) – *învăţământ electronic, e-şcoală, e-învăţământ, cyberşcoală*; *mentoring – mentorat* (după franceză); *workshop – atelier* sau *grup de lucru*. O serie de concepte pedagogice

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)

exprimate în limba engleză nu şi-au găsit încă echivalente satisfăcătoare în română şi se utilizează în original: *cluster, coaching* („pregătire"), *edutainment, drill, mastery learning, backwash* (în sintagma *efect de backwash* „influenţa exercitată de examene asupra curriculumului"). *Mobilitate*, deşi formal provine din franceză şi/sau latină, este un calc după engl. *mobility*, având sensul de „stagiu de studii sau de cercetare în altă ţară decât cea de origine". Termenul *master* (engl.), care desemnează un ciclu de învăţământ intermediar între licenţă şi doctorat, s-a afirmat în domeniu, creându-şi şi o familie lexicală: *masterat, masterand* (după modelul *doctorat, doctorand*).

În Republica Moldova, iniţial s-a încercat înlocuirea denumirii englezeşti a titlului *master* prin *magistru* (lat. *magister*, din care provine şi termenul englez), prin extinderea definiţiei „maestru, persoană care se distinge în mod deosebit în artă sau în ştiinţă". Titlul *magistru* a fost inclus în *Legea învăţământului* nr. 547-XIII din 21.07.1995 (*Monitorul Oficial al Republicii Moldova* nr. 62-63 din 09.11.1995): „Articolul 29. Învăţământul postuniversitar specializat. (1) Absolvenţii cu diplomă de licenţă îşi pot continua pregătirea în învăţământul postuniversitar specializat, organizat în instituţii de învăţământ superior universitar, instituţii de cercetări ştiinţifice şi alte instituţii care dispun de licenţă în domeniul instruirii. Durata studiilor de aprofundare este de 1-2 ani. (3) Învăţământul postuniversitar specializat se încheie cu eliberarea diplomei şi acordarea titlului de *magistru*. (4) *Diploma de magistru* conferă dreptul de a ocupa, cu prioritate, posturi în instituţii de învăţământ superior sau de cercetări ştiinţifice şi de a participa la concursul de admitere la doctorat în specializarea obţinută". După o serie de dezbateri publice, mese rotunde etc. şi consultarea unor instituţii specializate, inclusiv a Centrului Naţional de Terminologie, termenul impropriu *magistru* a fost abandonat în favoarea anglicismului – devenit internaţional – *master*. Alineatele citate (3 şi 4) din articolul 29 al *Legii învăţământului* au fost modificate prin Legea 71-XVI din 05.05.2005 (*Monitorul Oficial al Republicii Moldova* nr. 71-73 din 20.05.2005, art. 300): „(3) Învăţământul postuniversitar specializat se încheie cu eliberarea diplomei şi acordarea titlului de *master*. (4) *Diploma de master* conferă dreptul de a ocupa, cu prioritate, posturi în instituţii de învăţământ superior sau de cercetări ştiinţifice şi de a participa la concursul de admitere la doctorat în specializarea obţinută".

Şi adjectivul *educaţional* este un anglicism (după *educational*), având un conţinut semantic mai larg decât cvasisinonimul său *educativ*: „referitor la educaţie în general, la învăţământul care urmăreşte dezvoltarea capacităţilor şi formarea aptitudinilor; care ţine de ştiinţa educaţiei" (*Dicţ. ped.* 1979; MDN 2000). *Educativ* se referă la situaţii, acţiuni, influenţe: „care răspunde cerinţelor educaţiei; care are valoare *formativă* (caracterul *educativ* al procesului de învăţământ etc." (*Dicţ. ped.* 1979), fiind mai concret. Adjectivele în discuţie au valenţe combinatorii sau colocaţii specifice, cf. **educativ**: *curs educativ, program educativ, proiect educativ, concert educativ, text educativ, film educativ, site educativ, joc educativ, desen educativ, consilier educativ, turism educativ, traseu educativ, acţiune educativă, atelier educativ* etc.; **educaţional**:

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)

sistem educaţional, *plan educaţional*, *servicii educaţionale*, *centru educaţional*, *design educaţional*, *marketing educaţional*, *model educaţional*, *ideal educaţional*, *politică educaţională*, *hub educaţional*, *management educaţional*, *modul educaţional*, *parteneriat educaţional*, *târg educaţional*, *pachet educaţional*, *soft educaţional*, *server educaţional*, *forum educaţional*, *portofoliu educaţional*, *mediu* (*ambient*) *educaţional*, *ofertă educaţională*, *tehnologie educaţională*, *comunitate educaţională*, *competenţă educaţională*, *platformă educaţională*, *alternativă educaţională*, *incluziune educaţională*, *comunicare educaţională*, *resurse educaţionale*, *cerinţe educaţionale*, *produse educaţionale multimedia* ş.a. Unele sintagme pot fi construite atât cu adjectivul *educativ*, cât şi cu *educaţional*: *proiect educativ*/*educaţional*, *portal* (*site*) *educativ*/*educaţional*, *program educativ*/*educaţional*, *atelier educativ*/*educaţional* ş.a. Cât priveşte celelalte sintagme menţionate, constatăm că preferinţele combinatorii sunt deja fixate şi adjectivele *educativ – educaţional* nu sunt interşanjabile, fiind circumscrise unor noţiuni precise.

O lucrare extrem de importantă sub aspectul punerii în circulaţie a unor concepte inovative în domeniul instruirii este *Didactica funcţională. Obiective, strategii, evaluare* de Michel Minder, profesor belgian (Chişinău, Cartier, 2003, traducere din limba franceză de Dorin Onofrei). Apărută în mai multe ediţii revizuite de autor (ultima ediţie: 2011), scrierea şi-a propus să concilieze cele trei mari curente pedagogice care s-au succedat în ultimele decenii: *educaţia funcţională*, ilustrată de Claparède (1946), dar care „a rămas literă moartă pentru mulţi”, *curentul behaviorist*, ale cărui contribuţii rămân fundamentale şi, în sfârşit, *abordarea cognitivistă* contemporană, prin introducerea conceptului de *cognitivism operant*, care încearcă unirea acestor trei curente. Cartea a pus în circulaţie concepte esenţiale ale didacticii (post)moderne, iar traducătorul a avut misiunea dificilă de a echivala termenii de bază ai didacticii funcţionale din franceză în română, misiune de care s-a achitat onorabil.

Menţionăm câteva dintre cele mai semnificative unităţi terminologice excerptate din paginile lucrării: *autocenzură*, *competenţe de integrare*, *competenţe transversale*, *profesor animator*, *profesor antrenor*, *profesor catalizator*, *profesor instructor*, *contract didactic* („La nivelul clasei, *contractul didactic* este un sistem de aşteptări reciproce, care descrie comportamentele scontate ale profesorului şi elevilor, în legătură cu achiziţionarea cunoştinţelor...”, p. 13), *cunoaştere dinamică* („competenţa înseamnă *cunoştinţe dinamice*”, p. 22), *enciclopedismul şcolii*, *noţiune-nucleu*, *temă transversală*, *câmp de acţiune* („Un răspuns pentru tradiţionalul *enciclopedism al şcolii* trebuie, poate, căutat în noul concept de «*noţiune-nucleu*» ori «curriculum-nucleu», propus de mai mulţi autori, dar şi în cel de «*temă transversală*» şi de «*câmp de acţiune*», dezvoltat, pe de altă parte, de noi”, p. 31), *centru de interes*, *învăţământ tematic pluridisciplinar* („*Centrul de interes* este o primă formă de curriculum funcţional pluridisciplinar”; „Principiul *centrului de interes* constă în organizarea unui *învăţământ tematic pluridisciplinar* (diviziunea clasică în domenii şi,

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)

în subsidiar, orarul fix fiind suprimate ori, în orice caz, foarte flexibile)", (p. 91), *pedagogie concentrată, „pedagogia obstacolelor", obiectiv-obstacol* („Într-un *obiectiv-obstacol*, noţiunea de *obiectiv*, aşadar, face referinţă la programă, în timp ce noţiunea de *obstacol* face referinţă la *reprezentări*…", p. 47) ş.a.

Un concept interesant, mai puţin obişnuit, abordat de Michel Minder în lucrarea în discuţie, este *socluri de competenţe* (p. 38, 103). În Belgia francofonă, Ministerul Educaţiei a publicat, în 1994, un document intitulat *Socles de compétences*, în care prezintă noţiunea de *soclu* astfel: „Se dovedeşte că exigenţele referitoare la competenţe şi la cunoştinţe variază foarte mult de la o şcoală la alta şi chiar de la un profesor la altul în cadrul aceleiaşi şcoli. Acesta este motivul care a provocat punerea în evidenţă a unor *socluri de competenţă*, adică a unui ansamblu de referinţe care determină noţiunea de nivel al studiilor şi în jurul căruia se articulează programele elaborate ori aprobate de autoritatea normatoare şi subvenţionatoare". Se pare că acest concept a prins şi în spaţiul românesc, deoarece l-am atestat în mai multe documente, inclusiv într-un newsletter al Ministerului Educaţiei şi Cercetării al României (nr. 20, 1-13 octombrie 2006): *soclul comun de cunoştinţe şi competenţe*. Semnalăm că am reperat sintagma în cauză sub forma *socluri de competenţ**e***, dar şi *socluri de competenţ**ă*** (în *Didactica funcţională...* şi în alte lucrări/documente). Fluctuaţia se explică prin noutatea termenului şi prin presiunea modelului francez, care determină pluralul *competenţe*. În alt subcapitol, Michel Minder vorbeşte despre *compétences-socles*, sintagmă echivalată în limba română, în mod firesc, prin *competenţe-socluri* (p. 200). Fluctuaţiile terminologice se încadrează în teoria lui Adrien Hermans despre neologia traductivă[1] şi nu putem adăuga decât că uzul specialiştilor va discerne, cu timpul, între sintagmele discutate.

De fapt, termenul *socluri de competenţe* reprezintă o metaforă (metaforă-traducere). Metaforizarea este o modalitate mai puţin întâlnită în terminologia ştiinţelor educaţiei. Am putea încadra în categoria de termeni-metafore şi sintagmele *insulițe de cunoaştere*, *itinerar cognitiv*, *parcurs didactic* (*Did. funcț.*). Caracterizând conceptele de *competenţă*, *capacitate* şi *performanţă*, Minder recurge la *metafora aisbergului*: „Comportamentul posedă o *componentă mentală*: a reflecta asupra unei probleme, a stabili un plan de acţiune etc. În cadrul acestei componente se mai disting două subcomponente: *competenţa* şi *capacitatea*. Componenta mentală este partea invizibilă, în imersiune, a aisbergului. Comportamentul posedă o *componentă observabilă*: individul face ceva ce este vizibil (a vorbi, a manipula un obiect etc.). Această componentă manifestă este *performanţa*. Aceasta este partea în emersiune şi vizibilă a aisbergului" (p. 21).

O serie de concepte didactice actuale sunt verbalizate prin termeni preluaţi din alte limbaje specializate, cum ar fi: *acroşator* (*cognitiv*), *ancoraj*, *ambreiaj de*

[1] Adrien Hermans, Andrée Vansteelandt, „Néologie traductive", în: *Terminologies Nouvelles (Nouveaux outils pour la néologie)*, 1999, nr. 20, p. 37-43.

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)

legătură, amorsare, balizare, devoluţiune (*didactică*), *elagaj, focar, izomorfism, relee intermediare, tabel de concasare* ş.a. (*Did. funcţ.*). Termenii citaţi sunt integraţi în metalimbajul didactic prin metaforizare, fiind receptaţi corect numai în contexte relevante, circumscrise domeniului, cum ar fi: „*«Punctul de ancoraj»* este o expresie metaforică ce desemnează un element al structurii cognitive pe care se vor putea grefa noi informaţii"; „Develay (1992) vorbeşte, la rândul lui, de *«acroşator cognitiv»*, noţiune care ar fi comparabilă cu partea încă deschisă a unui puzzle. Noua învăţare ar fi noua piesă care trebuie plasată acolo, însă configuraţia sa naturală nu este decât parţial compatibilă. Introducerea ei va reorganiza ansamblul puzzle-ului şi va crea, într-un alt loc, un nou *«acroşator»*"; „*Devoluţiunea didactică* ar fi, astfel, unul dintre mecanismele de transfer al responsabilităţii de la profesor la elev, în procesul de construire a unor cunoştinţe de către elevul însuşi"; „În aceeaşi ordine de idei, se va putea limita «orizontul de explorare», va putea fi practicat *«elagajul»*" ş.a. Menţionăm că natura metaforică a termenilor citaţi fie este subliniată implicit prin ghilimele, fie este semnalată explicit prin referiri textuale.

Analizând inventarul terminologic al lucrării în discuţie, am remarcat că o categorie aparte de termeni nu au fost echivalaţi, ci au fost preluaţi ca atare: (*competenţe*) *savoir-dire, savoir-faire, savoir-être, savoir-devenir, «déjà-là»* (transpus în română o singură dată – *pre-cunoştinţe*, p. 44), *insight, skill* (explicat în paranteze prin *abilitate*), *drill, check-list* ş.a. Astfel, trebuie să distingem între termenii preluaţi în original din franceză şi cei din engleză, care figurează în textul francez în această formă. Seria *savoir-dire, savoir-faire, savoir-être* şi *savoir-devenir* este cunoscută specialiştilor, fiind prezentă şi în alte lucrări (v. Pamfil 2003, p. 16 ş.u.). Alina Pamfil utilizează termenii preluaţi din franceză în paralel cu variantele româneşti: „a-şti-să-faci" (*savoir-faire*), „a-şti-să-fii" (*savoir-être*), „a-şti-să-devii" (*savoir-devenir*).

Termenii de origine engleză *insight, skill, drill, check-list* fac parte din categoria elementelor cu caracter internaţional, fiind astfel motivaţi în demersul autorului lucrării, ca şi în cel al traducătorului. În aceeaşi categorie se încadrează şi termenii *brainstorming, cluster, clustering, feedback* ş.a.

În Programul de guvernare pentru 2013-2016, la capitolul „Educaţie" figurează mai multe concepte noi: *educaţie rutieră, educaţie pentru dezvoltarea durabilă, personalizarea educaţiei, învăţământ digitalizat, portofoliu educaţional, campus şcolar, mediator şcolar, schimburi de studenţi, schimburi de cadre didactice, sistemul creditelor profesionale transferabile, stagii de practică de specialitate/internship, regiuni proactive ale cunoaşterii, brokeri ai cunoaşterii* („Încurajarea şi susţinerea *«brokerilor cunoaşterii»* – profesionişti hibrizi care au capacitatea de a înţelege rapid un domeniu şi care identifică rapid potenţialul, frontierele şi provocările-cheie") etc.

Terminologia actuală a ştiinţelor educaţiei cuprinde ***cuvinte preluate din limba comună*** (*absenteism, acces, apreciere, personalitate* etc.), specializate pentru a exprima concepte din domeniul educaţiei, ***împrumuturi externe directe*** (preponderent

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)

din franceză şi engleză, inclusiv cu etimologie multiplă), ***împrumuturi indirecte*** sau mascate (calcuri), ***împrumuturi interdisciplinare***, ***termeni supraordonaţi*** (*analiză*, *exerciţiu*, *indice*, *metodă*, *modelare*, *procedeu* ş.a.). Unii termeni sunt formaţi prin metaforizare, iar aceste metafore circulă şi în alte limbi.

Un tip specific de termeni pedagogici, impus în secolul al XXI-lea, se constituie din formele cu elementul *e-* (*electronic*): *e-learning*, *e-învăţământ*, *e-şcoală*, *e-manual*, *e-curriculum*. În spaţiul virtual, o etichetă internaţională a domeniului a devenit trunchierea *edu*, desemnând paginile de internet cu un conţinut educaţional: *www.edu.ro*, *portal.edu.ro*, *edu.glogster.com*, *educause.edu/edudomain*, *www.edu20.org* etc.

Din punct de vedere structural, în terminologia actuală a ştiinţelor educaţiei predomină ***termenii complecşi*** sau ***sintagmatici***, iar inventarul terminologic se îmbogăţeşte nu numai prin împrumuturi directe şi indirecte, ci şi prin ***combinaţii noi*** ale termenilor înregistraţi anterior sau prin inovaţii din perspectiva dinamicii denotativ-conceptuale a termenilor tradiţionali în domeniu. De fapt, numărul mare de termeni complecşi în terminologiile moderne este o realitate pe care o poate observa oricine: probabil, din cauza complexităţii noilor concepte cu care operează gândirea umană, devine tot mai dificil ca în procesul de *denumire*, deci de ***creaţie neologică***, să se poată găsi termeni simpli[2].

Terminologia ştiinţelor educaţiei manifestă permeabilitate imensă faţă de împrumut (şi/sau calc semantic), vocaţie internaţională şi mobilitate cantitativă obţinută aproape integral prin împrumut.

BIBLIOGRAFIE

Busuioc, Ileana, „Tipuri de entităţi frazeologice”, *Uniterm*, nr. 1, 2004.

Hermans, Adrien, Vansteelandt, Andrée, „Néologie traductive”, *Terminologies Nouvelles (Nouveaux outils pour la néologie)*, nr. 20, 1999, p. 37-43.

Surse:

Did. funcţ. = Michel Minder, *Didactica funcţională. Obiective, strategii, evaluare*, Chişinău, Cartier, 2003.

Dicţ. Ped. = Anghel Manolache, Dumitru Muster, George Văideanu, *Dicţionar de pedagogie*, Bucureşti, EDP, 1979.

Lex. ped. 2006 = Mircea Ştefan, *Lexicon pedagogic*, Bucureşti, Aramis Print, 2006.

MDN 2000 = Florin Marcu, *Marele dicţionar de neologisme*, Bucureşti, Saeculum I.O., 2000.

[2] Ileana Busuioc, „Tipuri de entităţi frazeologice”, *Uniterm*, 2004, nr. 1, p. 4.

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)

Pamfil 2003 = Alina Pamfil, *Limba şi literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Bucureşti, Editura Paralela 45, 2003.

ON THE PRESENT-DAY TERMINOLOGY OF EDUCATION SCIENCES

Abstract

The article proposes landmarks of the terminology of education sciences in the context of the reform and modernization process in the Republic of Moldova.

Key-words: *terminology, education sciences, pedagogical language, foreign terms, Republic of Moldova.*

BDD-V4321 © 2017 Editura Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 02:56:22 UTC)